

ת"פ 7159/05/16 - מדינת ישראל נגד ש ב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 7159-05-16 מדינת ישראל נ' ב

בפני בעניין: כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ש ב

הנאשמים

גזר דין - ללא הרשעה

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שעניינן היזק לרכוש במזיד ואיומים.

עובדות כתב האישום המתוקן

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך החודשים אפריל-אוקטובר 2015 היו הנאשם והגב' ר ט (להלן: "המתלוננת") בקשר זוגי. כחודשיים עובר למתואר בכתב האישום נפרדו השניים, אך הנאשם המשיך ליצור קשר עם המתלוננת באמצעות טלפונים והודעות טקסט.

בליל 1.1.16 בשעה 00:45 או בסמוך לכך התקשר הנאשם אל המתלוננת מספר פעמים ושלח לה הודעות טקסט. משלא ענתה לו המתלוננת, הגיע הנאשם אל מקום עבודתה במלון **** בירושלים.

המתלוננת סירבה לצאת מהמלון ולשוחח עם הנאשם, וזה איים עליה, בין היתר, באומרו: "תצאי או שאני אשבור לך את הפלאפון". בהמשך נטל הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת מסוג סמסונג גלקסי 5, אשר היה מונח על דלפק האבטחה.

משיצאה המתלוננת מהמלון לכיוון הנאשם, איים עליה הנאשם באומרו: "את אותו דבר כמו

האקסיות שלי ואת עוד תשלמי על מה שעשית". הנאשם השליך את מכשיר הטלפון של המתלוננת על הרצפה, הרימו והניחו על רכבה של המתלוננת, ומשהתקרבה לעברו, השליך שוב את מכשיר הטלפון הנייד שלה לעבר הרצפה וניפצו.

הסדר הטיעון בין הצדדים והבאת ראיות להוכחת הנזק

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע, אך ישלח לשירות המבחן, ובכפוף להגשת תסקיר חיובי בעניינו, תבוטל הרשעתו בדין ויושת עליו צו של"צ ופיצוי למתלוננת.

נוכח התסקיר החיובי שהוגש מטעם שירות המבחן הודיעה התביעה במועד הטיעונים לעונש כי בהתאם להסכמה בין הצדדים יש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

ביחס לרכיב הפיצוי למתלוננת, שגובהו לא נקבע בהסדר בין הצדדים, ביקשה המאשימה בדיון שהתקיים בפניי ביום 11.1.17 להעיד את המתלוננת ואת אמה ביחס לנזק הנפשי שנגרם למתלוננת בעקבות האירוע. הסנגור התנגד להעדתן של השתיים מהטעם שלא הוגש תסקיר נפגע, ולא היה בידו להיערך לראיות אותן מבקשת התביעה להגיש במעמד הטיעונים לעונש.

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, החלטתי כי התביעה תוכל להשמיע ראיותיה לענין הנזק ואם תרצה ההגנה, ייקבע דיון נוסף.

ראשונה העידה אמה של המתלוננת, אשר סיפרה כי בעקבות האירוע הפכה המתלוננת מאדם עצמאי בעל שאיפות ומוטיבציה לשבר כלי, דבר הבא לידי ביטוי בקושי לתפקד, נדודי שינה, התקפי בכי, קושי בלימודים וירידה בהישגים.

עוד סיפרה האם כי מאז האירוע מטופלת המתלוננת פסיכיאטרית, טיפול שלא נזקקה לו עובר לאירוע, וכי עלות כל מפגש עומדת על סך של 700 ₪. בנוסף לעלויות הטיפול, נדרשים ההורים לתמוך כספית במתלוננת ולשלם גם את שכר הלימוד האוניברסיטאי שלה.

המתלוננת סיפרה בעדותה כי לאחר האירוע נתקפה תחושות פחד, חוסר ריכוז, קושי לעבוד וללמוד, ובשלב מסוים הופנתה על ידי נזירולוג לפסיכיאטר, המסייע לה להתמודד עם אשר עברה.

המתלוננת אישרה כי זו הפעם הראשונה בחייה בה היא נזקקת לטיפול פסיכיאטרי.

עוד סיפרה המתלוננת כי טרם האירוע עמד ממוצע הציונים שלה בלימודים על 90, אך לאחר האירוע חלה ירידה בהישגיה, היא התקשתה להשתלב בתעסוקה ומחייתה מוטלת על שכמ הוריה.

לשאלת התביעה בדבר שווי הנזק שגרם הנאשם למכשיר הטלפון הניד שלה, השיבה המתלוננת כי מדובר היה בטלפון חדש שעלותו נכון למועד האירוע עמדה על סך 3,700 ₪ לערך.

טרם אדון בהערכת הפיצוי אותו יש לפסוק למתלוננת, אתייחס לטענת הסנגור בדבר העדר אפשרות להתיר הבאתן של ראיות לענין הנזק בהעדר תסקיר נפגע.

אין לקבל את טענת הסנגור כי תסקיר נפגע עבירה הוא הדרך הבלעדית להוכחת נזקו של נפגע עבירה בשלב הטיעונים

לעונש. הגשת תסקיר על ידי נפגע עבירה אינה ממצה את זכויותיו בהליך הפלילי, ואין היא מונעת מהמאשימה להעידו כעד מטעמה בשלב הטיעונים לעונש (ראו תפ"ח 26690-03-10 מדינת ישראל נ' פלוני; ע"פ 1932/04 חג'בי נ' מדינת ישראל).

בנוסף, בתיקון 113 לחוק העונשין הוסף סעיף 40 י (ב)(2) לחוק העונשין, לפיו רשאי בית המשפט, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר הבאת ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

על פי הפרשנות שהתקבלה בפסיקה מדובר בשני תנאים חלופיים, שביהמ"ש "שוכנע, שלא ניתן היה לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה" או "אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין" (ראו תפ"ח (מחוז-ב"ש) 1051/09 מדינת ישראל נ' אילן רייצין-פאיש (ניתן ביום 30.12.12)).

במקרה שבפניי בו לא התקיים הליך הוכחות, יש לאפשר הבאת ראיות בהתאם לסעיף 40 י(ב)(2) לחוק העונשין.

המגמה בפסיקת פיצוי בהליך הפלילי הינה "שלא לפסוק פיצויים כדרך שגרה, אלא להותיר עניין זה לדיון במישור האזרחי. בדרך כלל נפסקים פיצויים בשל נזק "קל" יחסית בלבד" (על סדר הדין בפלילים, י' קדמי, חלק שני כרך ב', עמ' 1761).

לאחר שמיעת עדויות המתלוננת ואמה, שוכנעתי בקשיים ובסבל הנפשי שהינם מנת חלקה של המתלוננת בעקבות האירוע. בהעדר ראיות קונקרטיות בדבר גובה הנזקים וההפסדים שנגרמו למתלוננת בעקבות האירוע ונוכח פרטי הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים, אני סבור כי יש להעמיד את גובה הפיצוי למתלוננת ע"ס 9,000 ₪.

לאור המקובץ לעיל אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין ומטיל עליו את העונשים הבאים:

1. 100 שעות של"צ כמוסכם, בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן לביצוע בתוך שנה.
2. פיצוי למתלוננת בסך 9,000 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 1/5/17. התביעה תמציא למזכירות פרטי המתלוננת, בתוך 7 ימים.

ניתן היום, 15 פברואר 2017, בנוכחות הצדדים. /